

פסק דין**(הכרעת דין וגזר דין)**

בפני קבילה נגד תלמיד בחוג להיסטוריה, בפקולטה למדעי הרוח. במהלך בחינה בקורס "ישראל בעשור השני" שהתקיימה ביולי 2012, יצא הנקבל לחדר השירותים פעמיים למשך פרקי זמן ממושכים של כ-17 ו-10 דקות. על פי הנטען בכתב הקובלנה, בפעם השנייה שיצא הנקבל לשירותים, הבחין המשגיח שכיסיו של הנקבל תפוחים והזעיק את האתראי. הלה ביקש מהנקבל להוציא את שבכיסיו, והתגלו 49 דפים מודפסים המכילים את החומר לבחינה וטלפון נייד. על פי הנטען בכתב הקובלנה המתוקן, בכך עבר הנקבל על עבירה של הפרת הוראות בבחינה – עבירה לפי סעיף 29.4 לתקנון המשמעת (סטודנטים).

בפתח הדיון הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה, במסגרתה הודה הנקבל בהפרה של הוראות וכי האישום בהונאה, שהופיע בכתב הקובלנה המקורי, יימחק. במהלך הדיון הבעתי אי נחת מכך שעובדות חמורות על פניהן אלה הסתיימו באישום בהפרת הוראות בלבד, שכן מקרים דומים בעבר הובילו לאישום ולהרשעה בהונאה. בתגובה, הבהיר הקובל שהאירוע היה מזמן, שהנקבל סבל מעינוי דין ממושך בשל חלוף הזמן וכי התקיימו נסיבות מיוחדות ששכנעו אותו שאכן לא הייתה כוונה להעתיק. במסגרת הברור התרשם הקובל לטובה מהנקבל, מאמין לגרסתו והשתכנע בחפותו מניסיון להונות או מהונאה בפועל. אני מבקש להבהיר, שמדובר במקרה חריג, אשר על פניו היה מצדיק אישום חמור בהרבה. עם זאת, משבחר הקובל לתקן את כתב הקובלנה ולמחוק את האישום בהונאה, אני מקבל את החלטתו, שמצויה בתחום הסביר. הנקבל אף העיד בפניי והסביר שהמבחן התקיים שלושה שבועות לאחר שנולד בנו ועל כן לא ישן כמעט באותו לילה. דבר זה הוביל לכך ששכח את הדפים מהם למד לבחינה בכיסו. הנקבל והקובל הסבירו שלו היה מעוניין להעתיק, היה מכין פתק מצומצם יותר ולא מביא את כל 49 העמודים מהם למד לבחינה. גם את הטלפון בכיס הסביר בשיכחה ובבלבול.

לאור העובדה שנתר אישום בגין הפרת הוראות בלבד, רף הענישה אליו הגיעו הצדדים סביר בנסיבות העניין. לפיכך, קיבלתי את העונש שהוצע במסגרת עסקת הטיעון ואני גוזר את עונשו של הנקבל כדלקמן:

א. פסילת המבחן והקורס נשוא הקובלנה.

ב. הרחקה על-תנאי של שנתיים לתקופה של שנתיים מיום מתן פסק הדין.

ניתן היום, _____, בהיעדר הצדדים.

יפורסם ללא שם התלמיד.

פרופ' ישי בלנק
הממונה על המשמעת